

Landhuis Weitje:

Een juweeltje van Klein Malpais

Dit is deel 2 over Landhuis

Weitje. Deel 1 verscheen zaterdag in de krant en ging vooral over hoe het landhuis aan de naam Weitje, of in de volksmond 'Wechi', gekomen is.

DOOR NORBERT
HENDRIKSE

Malpais

Malpais betekent letterlijk 'slechte grond', grond die niet zo geschikt was voor tuinbouw of landbouw. Malpais Groot werd echter in de achttiende eeuw intensief gebruikt. Het terrein liep door tot aan Bullenbaai en op het meest laaggelegen terrein waren er rendabele zoutpannen. Daar hadden Raadslid en Weesmeester Gerardus Duyckinck en zijn vrouw Adriana Webb het voortouw. De Duyckincks kwamen uit Nieuw Amsterdam (nu New York) en de familie Webb was reeds op Curaçao gevestigd in het begin van de achttiende eeuw. (In het boek 'Hollands Glorie in de kolonie' van Norbert Hendrikse staat een beschrijving van Groot en Klein Malpais.)

Het landhuis zoals het er nu vervallen bijstaat.

FOTO MIRANDA VAN BOVEN

Schooneveegde paden doorkruisen het gebied.

FOTO MIRANDA VAN BOVEN

Henry Beajon, eigenaar van Weitje in de jaren veertig met op de achtergrond een koe in de wei.

Het gezin Beajon op de trap van het landhuis in 1942.

Het pad dat voerde naar het oude landhuis Weitje.

FOTO'S ARCHIEF BEAJON

Gerard Duyckinck en zijn vrouw Adriana Webb, dochter van Adriaan Webb, kochten op 9 februari 1798, anderhalf jaar na hun huwelijk, van Johannes Palm Hermanus zoon de plantages Groot en Klein Malpais, Middeldivisie 2e district, voor de aanschafprijs van 35.000 peso en volledig met hypotheek bezwaard. In de transportakte was vastgelegd dat de gang naar 'Het Weijde' en een stuk terrein genaamd 'Bullenbaai' ten westen van Malpais en ten oosten van Oud Santa Maria een vrije passage was. Gerard Duyckinck had op 13 januari 1810 een aparte akte laten opmaken, waarin stond: "Dat ik, Gerardus Duyckinck, eigenaar van de Plantage genaamd Groot Mal Pais, goed gevonden heb

mijn gezegde Plantage voortaan te noemen Mount Pleasant, onder welke naam genoemde Plantage door mij in het vervolg zal worden bezeten", getekend op zegel, datum 9 januari 1810. De Duyckincks verdienden in de periode van 1821 tot 1837 flink aan de zouthandel. In 1821 leverde de plantage Mount Pleasant 2.920 vaten zout. De periode van 1830 tot en met 1831 leverde niets op, maar in 1832 ging de oogst flink omhoog: 4.600 vaten eind 1832, 6.000 vaten in 1833 en in 1837 zelfs 10.900 vaten. Gerard Duyckinck overleed in 1822. In 1828 werd het terrein bij Bullenbaai opgemeten.

Slaven, vee en inboedel

Bij de overdracht van de plantage

Malpais was er een indrukwekkende inventarislijst:

74 'Koppen' slaven, 110 'koebeesten', 27 kalveren, 1.135 schapen, 125 kabrieten, 9 rijpaarden, 7 merries, 2 'springezels', 14 muilezels, 400 hoenders, 220 kalkoenen, 55 eenden, 2 vluchten duiven, 1.200 schepels (1 schepel was 24 'Amsterdamse kannen') maais, 3 karren met toebehoren, 170 vaten zout, 100 nieuwe lege zakken.

Verder een partij meubels en 'huyscieraden', tafelhoed en een servies. Ook 12 snaphaans (een snaphaan was een geweer (vuuroer) uit de 17de en 18de eeuw, waarbij (musket) een haan op een vuursteen werd overgehaald).

Op de plantage lag er ook een grote hoeveelheid bouwmateri-

aal: 60 planken van 2 duim 30 voet lang. Verder 2.500 schepels kalk, 15.000 klinkers, 4.000 dakpannen, 3.000 blauwe bakken... en 3.000 moppen (een mop was een gebakken metselsteen). De vorige eigenaar was bezig geweest de gebouwen te laten vergroten.

Familie Beajon

De familie Hoyer heeft enkele generaties lang gewoond in Landhuis Weitje.

Christoffel Godlieb Frederick Hoyer (1826-1908), een kleinzoon van Christoffel Godfried Hoyer trouwde met Theodora Römer en zij verbleven in Weitje.

Marie Hoyer (1874-1910), een nichtje van Christoffel Godlieb Hoyer trouwde in 1905 met Ja-

cob Anthon Beajon (Anton), zoon van Jan Hendrik Rudeloff Beajon (oud-gezaghebber van Aruba en van Sint Maarten, lid van het Hof van Justitie op Curaçao en ook notaris). Marie Hoyer en Anthon Beajon hebben jarenlang gewoond in de Verenigde Staten. Anthon was landmeter van beroep en zij hadden twee zoons Jan Hendrik Richard Beajon (Henry) en Austin Beajon. Henry en zijn nicht Enid Beajon (getuwd met Roy Wever) waren de laatste erfgename van het landgoed Weitje waardoor Weitje overging naar de familie Beajon.

Henry Beajon trouwde in 1932 met Louise Olympe Beajon. Ze kregen twee dochters Louise Beajon (1933) en Ada Beajon (1939).

Het landhuis Weitje werd jarenlang gebruikt als woning en later als buitenverblijf. In de jaren tachtig heeft biologieleeraar drs. Bart de Boer het landhuis gehuurd. Als een echte natuurliefhebber heeft hij er een soort 'Doormroosje' van gemaakt, dicht begroeid en bijna onbereikbaar. Op het terrein stonden diverse putten. Ook waren dammen aangelegd, met de bedoeling om er een agrarisch project van te maken. Bart de Boer wilde het landhuis graag kopen maar dat is niet doorgeslagen en hij vertrok naar Venezuela.

Nu vergane glorie, maar straks een mooi stukje cultuurerfgoed.

FOTO MIRANDA VAN BOVEN

over ons verleden en maakt zich niet druk over de toekomst van onze jeugd... als de economie maar goed draait, meer huizen, meer auto's en meer lawaaiert vertier. Wel jammer dat zoveel van ons erfgoed verloren gaat.

In 1991 heeft Henry Beajon in overleg met Enid Wever het landgoed Weitje verkocht aan de zakenman Van der Dijs en werd het tenslotte doorverkocht aan het Eilandgebied. Henry Beajon overleed in 2003 op 97-jarige leeftijd. Weitje is nu ten prooi gevallen aan de moderne ontwikkeling. Het prachtig groene terrein is kaal gebuldoerd. Het landhuis staat op de monumentenlijst. Hopelijk komt de overheid met een gebalanceerd project met huizen en voldoende ruimte voor de natuur, want er wordt uitvoerig geroepen over 'nos kultura' en 'nos herensia' maar onze huidige generatie weet nauwelijks

over ons verleden en maakt zich niet druk over de toekomst van onze jeugd... als de economie maar goed draait, meer huizen, meer auto's en meer lawaaiert vertier. Wel jammer dat zoveel van ons erfgoed verloren gaat.

over ons verleden en maakt zich niet druk over de toekomst van onze jeugd... als de economie maar goed draait, meer huizen, meer auto's en meer lawaaiert vertier. Wel jammer dat zoveel van ons erfgoed verloren gaat.

over ons verleden en maakt zich niet druk over de toekomst van onze jeugd... als de economie maar goed draait, meer huizen, meer auto's en meer lawaaiert vertier. Wel jammer dat zoveel van ons erfgoed verloren gaat.

over ons verleden en maakt zich niet druk over de toekomst van onze jeugd... als de economie maar goed draait, meer huizen, meer auto's en meer lawaaiert vertier. Wel jammer dat zoveel van ons erfgoed verloren gaat.

BRONNEN: 'LANDHUIZEN VAN CURAÇAO', MR. A.H.H.M. HUIJGERS, 1982; DIVERSE AKTES VAN KLEIN MALPAIS (ARCHIEF NORBERT HENDRIKSE); 'BRONNEN/PUBLICATIES VAN DE INDISCHE GENEALOGISCHE VERENIGING' (2000); 'HOLLANDS GLORIE IN DE KOLONIE', NORBERT HENDRIKSE (2004); 'HISTORIE EN OUDE FAMILIES VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN', DR. DR. A.J.C. KRAFFT, 1951; 'CURAÇAO VAN KOLONIE TOT AUTONOMIE', DR. JOH. MARTIG, 1961.

Veilingsakte uit 1840

„Wij Pieter Koentze en Carel Anton Zeppenfeldt, leden van de Regtbank der kolonie Curaçao: Bekennen dat voor ons gecompareerde de Heer Godthulp Israel Hoijer, (de oudste zoon van Christoffel Godlieb) alhier woonachtig in kwaliteit van speciale gemagtigde van den Heer Christoffel Godlieb Frederick Hoijer, blijkens procuratie den 11 september 1839 der Koloniale secretaris des eiland gepasseerd waarvan de grosse aan ons vertoond.

Te kennen gevende in zijne overgemaakte hoedanigheid den 14 October 1839 bij publieke veiling verkocht te hebben en bij deze wettig op te dragen en kwijl te schelden aan en ten behoeve van Meijufrouwen Johanna Elisabeth Hoijer en Charlotte Hoijer, mede alhier woonachtig eene plantage genaamd 'Klein Malpais' met privileges van schapen en geiten koeralen gelegen alhier in het

beneden kwartier, bezuiden de plantage van de Heeren Jacob Abraham Naar, liggende rondom in zijne ingetranken, met een vrije weg langs beoosten de trankeer en ook dat de landenput die beoorden der gemeenen weg ligt buiten blijven moet, benevens nog een canoekje of stuk gronde genaamd Rustplaats gelegen tussen grom Piscaderen en de genoemde plantage Klein Malpais, liggende rondom in zijn eigen trankeer met een vrije patrouille weg benevens een stuk grond zijnde getayeder waarvan jaarlijks aan den Lande de gerechtigheid van zes pezos van achten en zes realen moet worden betaald; Alles ingevolge koop- en opdragt-brief 3 November 1832.

Alsmede het na te melden stuk gronde hetwelk door het Gouvernement dezer kolonie aan den genoemde Heer C.G.P. Hoijer is afgestaan, om hetzelfde te mogen

afsluiten en met zijne plantage Klein Malpais in een te trekken en te vereenigen, ten einde zoo door hem als door de genen die na hem in het bezit van genoemde plantage Klein Malpais mogte geraken, daarvan zoodanig gebruik te maken als van hetzelfde zou de kunnen gemaakt worden; zonder tegenzegging van iemand hoegenaa mits daarvoor jaarlijks aan 's Lands kas de som van vijf pezos van agten betalende; te weten een stuk grond, liggende in de midden divisie, tweede district, beoorden en annex de vermelde plantage Klein Malpais en bezuiden de plantage Bon-pais, door de wandeling genaamd Soua, gesepareerd door den gemeenen

weg naar de west divisie, zijnde breed voorwaarts van het noorden naar zuiden, driehonderd twee en dertig voeten, uitwaarts van Z.Z.O. tot N.N.W. vijf honderd voeten; Zuidwaarts van oost tot west zes honderd vier en zeventig voeten, en Noordwaarts van O.Z.O. tot W.N.W. negen honderd acht en vijftig in ten rijnlande maat; alles ingevolge acte dd 1 mei 1818, ten deze annex.

Verklarende de comparant daarbenevens nog verkocht te hebben het gene op den annex inventaris gementioneerde staat te zamen voor eene som van zes honderd en vijf gulden.

Zijnde de aanslag van dit effect in

de belasting op eigendommen en bezittingen geschied, volgens koopconditie naar aankleding van den laatsten koopcontract daarvan tijdens het in werking komen op den 1ste Maart 1828 der wet op het stelsel van belasting, dd 15 February 1828. Worden alsoo van den koopschat ten bedrage, volgens het extract uit het vendu-boek L.Z.no. 123 van twaalf duizend gulden voor gemelde belasting jaarlijks betaalde som van een honderd en twintig gulden.

Cederende en transporterende de comparant dien volgens aan de genoemde Jufrouwen Johanna Elisabeth Hoijer en Charlotte Hoijer als het regt van eigendom het welk de comparant voornoemde constitueert

Christoph Godlieb Frederick Hoijer voor dato van den publieken verkoop op en aan het voorz. verkocht effect heeft gehad ingevolge de oude koop- en opdragt- brieven van zijnde welke benevens het extract uit het vendu-boek L.Z. no. 123, aan de grosse dezer, onder het kachet van den Griffier, zullen worden geannexerd zonder iets het geringste daaraan te reserveren, met belofte van de koopster deswege tegen een 'legelijk' voor alle op- en aanspraak te zullen indenemmen, onder verband als naar regten.

Laatstelijk bekende de comparant ter zake van dit transport, al wel voldaan te zijn, de laatste penning met ten eersten ter waarde van zes honderd en vijf gulden, waarvan een gedeelte der som van twee honderd en vijf gulden in kontante gelden van den Vreemde Meester desze eilands ontvangen is, terwijl de koop-

sters voor het saldo groot vier honderd gulden, een hypotheek in faveure van het Collegie der Wees onbeheerde en desolote boedelkamer deses eilands en gevestigde op dit verkochte effect hetwelk aan het gemelde Collegie verbonden was - op heden hebben gepasseerd, was halve de comparant zich verbindt de koopsters voor alle nanning te berijden.

In tekenen der waarheid in deze - na dat alvorens de kwitanten van betaalde belasting is vertoond- door ons en den Griffier ondertekend en met het Groot-Zegel van de Regtbank voormeld hieronder opgedrukt bevestigd op Curaçao den 24ste February 1840/Getekend/ P. Koentze, C.A. Zeppenfeldt/onderstand/ In kennisse van mij/ Getekend/ A. Beajon-Griffier. Accordiert met desefte Griffier. De Griffier bij de Regtbank, A. Beajon.